

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13Csp/46/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216213104
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2019:4216213104.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v spore žalobcu: R Collectors s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO: 50 094 297, v konaní zastúpený Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO: 47 232 471 proti žalovanému: E. P., nar. XX.XX.XXXX, X., Š. XXXX/XX, o zaplatenie 4.932,45 eur s príslušenstvom

rozhodol:

Súd žalobu v časti prevyšujúcej sumu 4.854,55 eur ako aj v časti vyčísleného zmluvného úroku, v časti 19 % úroku ročne od 4.1.2014 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania zamietal.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 83,50 % náhradu trov celého konania do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov konania, o ktorej súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu súdu dňa 5.8.2016 si Poštová banka, a.s. ako pôvodný žalobca uplatnila voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy vo výške 4.932,45 eur, na zaplatenie zmluvného úroku vyčísleného do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru vo výške 407,70 eur ako aj zmluvného úroku vo výške 19% ročne z nezaplatenej istiny vo výške 4.932,45 eur od 4.1.2014 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 4.932,45 eur od 21.7.2016 do zaplatenia. Súčasne sa domáhal náhrady trov konania. Uplatnený nárok pôvodný žalobca odôvodnil tým, že 27.6.2013 uzavrel so žalovaným zmluvu o úvere č. 5323885513, súčasťou ktorej sú Všeobecné obchodné podmienky, Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery. Na základe zmluvy pôvodný žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 5.000 eur. Poskytnutý úver, úroky poplatky a iné peňažné plnenia sa žalovaný zaviazal žalobcovi uhradiť v určenej lehote, podľa zmluvných dokumentov. Žalobca v dôsledku omeškania žalovaného vyhlásil dňa 3.1.2014 úver za predčasne splatný. Ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi nezaplatenú istinu vo výške 4.932,45 eur, zmluvný úrok z istiny vo výške 407,70 eur a bankové poplatky vo výške 28,98 eur. Celková dlžná suma ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru bola 5.369,13 eur, z ktorej žalovaný časť po vyhlásení predčasnej splatnosti zaplatil dňa 20.7.2016.

Za dôkaz žalobca označil zmluvu, OP SÚ, VOP, oznámenie o vyhlásení úveru za predčasne splatný a upozornenie z 27.6.2013 ako aj doklad, že oznámenie žalobcu o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru bolo v dispozičnej sfére žalovaného.

2. V poradí prvým rozsudkom z 13.6.2017 súd konanie v časti vyčísleného úroku vo výške 45 eur zastavil, keď žalobca zobral v uvedenej časti žalobu späť. Ďalším výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4.854,55 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.854,55 eur od 21.7.2016 do zaplatenia, to všetko v pravidelných mesačných splátkach po 10 eur splatných vždy do 25. dňa každého

mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku až do úplného zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Tretím výrokom súd žalobu v časti prevyšujúcej sumu 4.854,55 eur ako aj v prevyšujúcej časti vyčísleného úroku, v časti 19 % úroku ročne a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania zamietol. Štvrtým výrokom súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 25,02 % náhradu trov konania do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov konania, o ktorej súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3.1 Uvedený rozsudok súd odôvodnil tým, že žalobca v žalobe nárok nešpecifikoval, v rozpore s § 132 ods. 2 CSP žalobca odkazoval na listinné dôkazy pripojené k žalobe.

3.2 Súd vzťah strán sporu posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 1 ods. 1, 2, § 2, § 9 zákona č. 129/2010 Z.z., § 52 a nasl. OZ, § 497 a nasl. Obchodného zákonníka.

3.3 Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 27.6.2013 uzavretá zmluva o úvere dostupná pôžička č. 5323885513, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 5.000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť 72 mesačnými splátkami po 121,85 eur, splatnými v 16. deň kalendárneho mesiaca, pričom termín splatnosti 1. splátky bol 16.7.2013 a konečná splatnosť úveru bola určená na 16.6.2019, pri úrokovej sadzbe vo výške 19%, pri RPMN 20,74% a priemernej RPMN vo výške 19,47%, pri celkovej výške nákladov 3.326,80 eur.

Prípisom zo 16.12.2013 žalobca upozornil žalovaného, že podstatným spôsobom porušuje úverovú zmluvu, keď pohľadávka banky po lehote splatnosti predstavuje sumu vo výške 583,15 eur. Súčasne žalovaného upozornil na oprávnenia vyhlásenia úveru predčasne splatným.

Podaním z 3.1.2014 žalobca vyhlásil pohľadávku zo zmluvy o úvere č. 5323885513 za predčasne splatnú v celom rozsahu s tým, že túto špecifikoval ako dlžnú istinu vo výške 4.932,45 eur, úrok vo výške 407,70 eur, poplatky za upomienky vo výške 28,98 eur, úhrnom vo výške 5.369,13 eur. Súčasne vyzval žalovaného k úhrade vyčíslenej pohľadávky do 10 dní od doručenia výzvy. Z doručenky na čl. 15 vyplýva, že uvedená výzva bola žalovanému doručená 9.1.2014.

Zo špecifikácie úhrad žalovaného predloženej žalobcom až po prvom pojednávaní vo veci vyplýva, že žalovaný realizoval úhradu splátky v dohodnutej výške 121,85 eur len pri úhrade prvej splátky, splatnej 16.7.2013. V mesiaci august 2013 nerealizoval žiadnu úhradu a od 10.9.2013 do 30.12.2013 vrátane uhradil úhrnom sumu vo výške 62,36 eur. Teda do konca roku 2013 žalovaný úhrnom uhradil sumu vo výške 184,21 eur. V roku 2014 žalovaný realizoval úhrady v úhrnnej výške 100 eur, v roku 2015 v úhrnnej výške 230 eur, v roku 2016 vo výške 135 eur a v roku 2017 úhrnom uhradil sumu vo výške 20 eur do 21.3.2017. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný úhrnom uhradil sumu vo výške 669,21 eur, pričom do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru dňa 3.1.2014 bolo splatných 6 splátok po 121,85 eur. Preto žalovaný mal uhradiť do 3.1.2014, resp. do 16.12.2013, kedy prebehla splatnosť ostatnej splátky splatnej pred vyhlásením predčasnej splatnosti, úhrnom sumu vo výške 731,10 eur.

Žalobca v žalobe nešpecifikoval aká suma z tej ktorej mesačnej splátky vo výške 121,85 eur splatnej do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru pripadla na splátku istiny a aká suma pripadla na splátku úroku, rovnako ako v žalobe nešpecifikoval výšku istiny úveru zahrnutú v predčasne zosplatnených splátkach.

Je však vylúčené, aby dlh žalovaného bol v čase podania žaloby 5.8.2016 v rovnakej výške aká bola ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, najmä keď žalovaný po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru 3.1.2014 realizoval úhrady nielen vo výške 45 eur, v ktorej časti zobral žalobca žalobu späť titulom zúčtovania uvedenej úhrady na zmluvný úrok vyčíslený do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, ale žalovaný od predčasného zosplatnenia úveru dňa 3.1.2014 do podania žaloby vo veci dňa 5.8.2016 uhradil úhrnom sumu 440 eur. Rovnako je vylúčené, aby dlh na zmluvnom úroku za obdobie do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru bol v čase podania žaloby 5.8.2016 v rovnakej výške 407,70 eur, resp. vo výške 362,70 eur (po čiastočnom späťvzati žaloby v dôsledku ďalších úhrad žalovaného), najmä keď žalobca, v rozpore s § 566 ods. 2 OZ, započítal z čiastočných úhrad žalovaného realizovaných do 21.3.2017 vrátane sumu 542,98 eur na úrok, sumu 67,55 eur na istinu a sumu 58,68 eur na poplatky, pričom žalovaný mal do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru zaplatiť (titulom splátok istiny a úroku) úhrnom sumu 731,10 eur. Rozdiel medzi všetkými úhradami žalovaného vo výške 669,21 eur a sumou

splátok splatných do 3.1.2014 vo výške 731,10 eur (6 x 121,85) potom predstavuje sumu vo výške 61,89 eur titulom dlhu žalovaného na mesačných splátkach splatných do vyhlásenia predčasnej splatnosti.

3.4. Súd započítanie časti úhrad žalovaného žalobcom aj na poplatky v úhrnnej výške 58,68 eur považoval za nedôvodné, najmä keď v úverovej zmluve strán sporu z 27.6.2013 nie sú uvedené žiadne poplatky, a tak žalobca s poukazom na § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 30.4.2014 nemohol od žalovaného ako spotrebiteľa požadovať poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve, ktorá navyše, podľa textu zmluvy, nemá ani žiadne prílohy. Prílohou úverovej zmluvy podľa jej textu nie sú ani VOP žalobcu, ani OP SÚ, pričom tieto nie sú ani opatrené podpismi zmluvných strán, a preto nemôžu tvoriť zmluvnú dokumentáciu vzťahu strán sporu (rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 z 9.11.2016 dostupný na www.curia.europa.eu <<http://www.curia.europa.eu>>).

3.5 Súd s poukazom na dôkaz žalobcu z čl. 18 spisu - plán splátok - mal za to, že dňa 3.1.2014 bola, popri už istine úveru zahrnuté v dlžných splátkach istiny a úroku splatných do 3.1.2014, predčasne zosplatená istina vo výške 4.792,66 eur. Uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie dlžnej istiny a úroku (4.932,45 + 362,70 po čiastočnom späťvzati žaloby) považoval súd za dôvodný len do úhrnnej výšky 4.854,55 eur (61,89 + 4.792,66), a to titulom dlžných splátok istiny a úroku splatných do 3.1.2014 vo výške 61,89 eur (v čase rozhodovania súdu) a titulom predčasne zosplatennej istiny úveru vo výške 4.792,66 eur. Súd žalobu v časti prevyšujúcej sumu 4.854,55 eur, vrátane prevyšujúcej časti vyčísleného úroku, zamietol ako nedôvodnú.

3.6 Pokiaľ si strany sporu v zmluve dohodli úrokovú sadzbu 19% ročne, podľa názoru súdu zostal nepreukázaným nárok žalobcu na 19% úrok ročne zo sumy dlžnej istiny úveru odo dňa nasledujúceho po predčasnom zosplatení úveru, teda od 4.1.2014 až do jej zaplatenia. Uvedeným úrokom sa úročí len istina čerpaného úveru, a to len do splatnosti úveru, v danom prípade do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru dňa 3.1.2014, pričom dlžný úrok zahrnutý v splátkach splatných do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, s úhradou ktorého sa žalovaný dostal do omeškania, bol žalobcovi prisúdený v prísudku sumy 4.854,55 eur. Po márnom uplynutí lehoty splatnosti splátok úveru a splátok úroku z úveru splatných do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a po márnom uplynutí lehoty splatnosti predčasne zosplatennej istiny úveru má veriteľ dlžníka nárok už len na úrok z omeškania, keďže omeškaním dlžníka sa odmena za úver, ktorou nepochybne úrok z úveru je, nezvyšuje. Navyše, je už notoricky známe, že podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikovaného pod R 59/98 veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov iba do splatnosti dlhu, v danom prípade do 3.1.2014 (deň, ku ktorému bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru). Po uvedenom dni žalobcovi už nevznikol ďalší nárok na úrok z úveru. Z uvedeného dôvodu súd žalobu v časti osobitne žalovaného 19% úroku z úveru od 4.1.2014 do zaplatenia nepovažoval za dôvodnú a zamietol ju, pričom súd poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 25Co/307/2013-51 z 22.1.2014, rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 5Co/175/2013-146 z 30.4.2014, č.k. 9Co/927/2015-78 zo 14.9.2016, ale aj rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1 Co 30/2012-145 z 30. 5. 2012 a v súvislosti s tým aj uznesenie Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 476/2012-14 z 18.9.2012, v ktorých bola právoplatne riešená otázka nároku veriteľa na úrok z úveru po splatnosti úveru.

3.7 Z dlžnej sumy prísudku vo výške 4.854,55 eur vznikol žalobcovi od márneho uplynutia lehoty splatnosti určenej v oznámení žalobcu z 3.1.2014 (od 20.1.2014) aj nárok na žalobcom požadovaný 5% úrok z omeškania ročne až do zaplatenia. Žalobca si uplatnil nárok na úrok z omeškania od 21.7.2016 podľa § 517 ods. 1, 2 OZ, v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., a to o 5 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, ktorá k 21.7.2016 bola 0%. Súd aj v prevyšujúcej časti úroku z omeškania žalobu zamietol ako nedôvodnú.

4. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. I/2017 z 13.6.2017, uzavretej medzi Poštovou bankou, a.s. ako postupcom a spoločnosťou žalobcu ako postupníkom, postupca postúpil okrem iného žalobcovi aj pohľadávku voči žalovanému. Súd na návrh postupníka uznesením z 3.10.2017 rozhodol o pripustení zmeny na strane žalobcu tak, že na miesto pôvodného žalobcu vstúpila spoločnosť R Collectors s.r.o. ako nový žalobca.

5. Na základe odvolania žalobcu proti zamietajúcejmu výroku a výroku o náhrade trov konania Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 8Co/37/2018-104 z 27.6.2019 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej

zamietajúcej časti a v časti výroku o náhrade trov konania zrušil a vec v týchto častiach vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5.1 Podľa odôvodnenia uvedeného rozhodnutia odvolacieho súdu ... Pokiaľ súd prvej inštancie zaujal vo veci právny názor, že žalobca nemá nárok na v žalobe uplatnené zmluvné úroky vo výške 362,70 eur a 19 % p. a. zo sumy 4.932,45 eur od 04.01.20014 do zaplatenia a že v časti uplatneného nároku žalobcu na zaplatenie istiny úveru nad sumu 4.854,55 eur s prísl. je žaloba nedôvodná, odvolací súd dospel k záveru o arbitrárnosti a nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti. ...

Odvolací súd viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi žalobcu dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti je nepreskúmateľné, pretože nie je zrejmé, z akých myšlienkových úvah vychádzal, keď prijal záver, že žalobca nemá nárok na zaplatenie v žalobe uplatneného (celého) zmluvného úroku a že v časti uplatneného nároku žalobcu na zaplatenie uplatnenej istiny úveru nad sumu 4.854,55 eur (t.j. v sume 77,90 eur) je žaloba nedôvodná. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na obsah spisu, listinné dôkazy predložené žalobcom, najmä obsah zmluvy o úvere a to čl. 2. zmluvy (č.l.4 spisu), obchodné podmienky pre úver a to čl. 5.6. obchodných podmienok pre úver (č.l.5 až 10 spisu) a špecifikáciu uplatneného právneho nároku žalobcom (č.l.17 až 19, č.l.46 až 48 spisu). Tento svoj vyššie uvedený záver súd prvej inštancie dostatočne právne nedoargumentoval.

V danej právnej veci súd prvej inštancie bez procesnej obrany žalovaného sám riešil danosť uplatneného právneho nároku žalobcu na požadovaný zmluvný úrok (celý v žalobe uplatnený), ako aj časť nepriznanej istiny úveru vo výške 77,90 eur, keď predtým dospel k záveru, že predmetnú zmluva bola platne a riadne uzatvorená. Súd prvej inštancie svoj právny záver o tom, že uplatnený právny nárok žalobcu - požadovaný úrok vo výške 19 % ročne z istiny po zosplatnení úveru žalobcovi nepatrí, odôvodnil s poukazom na akceptovanie názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Ústavným súdom SR vo veci sp. zn. IV ÚS 476/2012, na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované pod R 59/98, na rozhodnutia odvolacieho súdu v Nitre a v Prešove v obdobných veciach, pričom súd prvej inštancie sám právnu argumentáciu k uvedenému právne záveru nepodal. Z uvedeného mal odvolací súd za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie ohľadom tohto právneho záveru súdu prvej inštancie stranám sporu náležité dané nebolo, čo robí jeho rozhodnutie arbitrárnym a nepreskúmateľným. Súd prvej inštancie sa tiež nevysporiadal v dôvodoch svojho rozhodnutia v časti zamietnutia požadovaného zmluvného úroku do predčasného zosplatnenia úveru s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom a to s čl.2 zmluvy o úvere (a jej neoddeliteľných súčasti), ako aj obchodnými podmienkami pre úver, najmä s čl.5.6. obchodných podmienok z pohľadu nepriznanej zamietajúcej časti uplatneného právneho nároku žalobcu, s prihliadnutím na špecifikáciu uplatneného právneho nároku žalobcom (č.l.17 až 19, č.l.46 až 48 spisu).

Arbitrárnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti mala za následok , že odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti podľa § 389 písm. b) CSP a § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec v tejto časti vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní súd prvej inštancie viazaný vyššie uvedeným názorom odvolacieho súdu vec opätovne preskúma, oboznámi sa s obsahom zmluvy a Všeobecnými obchodnými podmienkami, Obchodnými podmienkami vrátane dojednaní o dôsledkoch vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, posúdi správnosť a dôvodnosť žalobcom uplatnených nárokov, vypořádajúc sa s odvolacími námietkami odvolateľa.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v tomto rozhodnutí je súd prvej inštancie viazaný (§ 391 ods.2 CSP). V ďalšom konaní súd prvej inštancie bude postupovať tak, ako je vyššie uvedené odvolacím súdom.

V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvej inštancie o náhrade trov konania (§ 396 ods. 3 CSP).

6. Súd opätovne vo veci pojednával dňa 24.9.2019 v neprítomnosti riadne predvolaného právneho zástupcu žalobcu. Žalovaný tvrdil, že realizoval úhrady aj po vyhlásení v poradí prvého rozsudku, avšak dôkazy o platbách nepredložil.

7. V danom prípade veriteľ žalovaného listom zo 16.12.2013 upozornil žalovaného na nedoplatok vo výške 583,15 eur, s ktorým bol žalovaný v omeškaní viac ako tri mesiace, a ktorý pozostával z omeškanej splátky 547,49 eur, poplatkov vo výške 30,81 eur a poistného vo výške 4,85 eur. Veriteľ súčasne upozornil žalovaného na právo vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru.

Veriteľ žalovaného podaním z 3.1.2014 vyhlásil pohľadávku zo zmluvy o úvere č. 5323885513 za predčasne splatnú v celom rozsahu s tým, že túto špecifikoval ako dlžnú istinu vo výške 4.932,45 eur, úrok vo výške 407,70 eur, poplatky za upomienky vo výške 28,98 eur, úhrnom vo výške 5.369,13 eur. Súčasne vyzval žalovaného k úhrade vyčíslenej dlžnej sumy do 10 dní od doručenia výzvy.

7. 1 Z aktuálneho stavu úveru na čl. 17, 18 mal súd za preukázané, že žalovaný na splátky splatné od 16.7.2013 do 30.12.2013 vrátane uhradil sumu vo výške 184,21 eur, pričom do konca roku 2013 bolo splatných 6 splátok po 121,85 eur v úhrnnej výške 731,10 eur. Žalovaný ďalšiu platbu realizoval až 22.1.2014, teda po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalobcom. Z uvedeného vyplýva, že dlh žalovaného na splátkach (istiny a úroku) splatných do vyhlásenia predčasnej splatnosti dňa 3.1.2014 bol vo výške 546,89 eur (aj keď veriteľ žalovaného v podaní zo 16.12.2013 tvrdil, že výška omeškaných splátok je 547,49 eur). Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dňa 3.1.2014, žalovaný čiastkovými úhradami realizovanými od 22.1.2014 do 21.3.2017 vrátane, ako to vyplýva z čl. 46, 47 súdneho spisu, uhradil sumu vo výške 485 eur. Po započítaní uvedených čiastkových úhrad žalovaného realizovaných po vyhlásení predčasnej splatnosti v celkovej výške 485 eur na istinu dlžných splátok splatných do 3.1.2014 v úhrnnej výške 546,89 eur, dlh žalovaného na dlžných splátkach istiny úveru s úrokom, splatných do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru klesol na sumu 61,89 eur (546,89 eur - 485 eur) a spolu s predčasne zosplatenou istinou úveru vo výške 4.792,66 eur, ktorej výška vyplýva z čl. 18, dlh žalovaného na dlžnej istine úveru predstavuje po zohľadnení preukázaných úhrad žalovaného, sumu dlžnej istiny vo výške 4.854,55 eur (61,89 + 4.792,66), o ktorej už súd právoplatne rozhodol v poradí prvým rozsudkom vo veci.

7.2 Aj keď žalobca v rozpore s § 132 ods. 2 CSP neuviedol v žalobe koľko z dlžných splátok splatných do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru malo pripadnúť na istinu zahrnutú v dlžných splátkach a koľko na úrok zahrnutý v uvedených splátkach, jednoduchým matematickým výpočtom je to možné vypočítať s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou, keď zo sumy uplatneného nároku pripadá suma vo výške 4.932,45 eur na dlžnú istinu, z ktorej suma vo výške 4.792,66 eur predstavuje predčasne zosplatenú istinu úveru. Potom v dlžných splátkach by mala byť zahrnutá istina vo výške 139,79 eur, ktorá spolu s nárokom v časti vyčísleného úroku v pôvodnej výške 407,70 eur predstavuje úhrnom sumu vo výške 547,49 eur, ktorú sumu aj veriteľ žalovaného označil vo svojom podaní zo 16.12.2013 ako dlžnú splátku. Úhrady žalovaného po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru vo výške 485 eur postačili na splnenie celého dlhu žalovaného na úroku vyčíslenom do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (485 - 407,70) a zostatok vo výške 77,30 znížil dlh žalovaného na dlžnej istine zahrnutej v dlžných splátkach na sumu 62,49 eur (139,79 - 77,30), aj keď z predložených listinných dôkazov mal súd preukázanú výšku dlhu žalovaného na dlžnej istine zahrnutej v dlžných splátkach len vo výške 61,89 eur, ako to súd špecifikoval v predchádzajúcom odseku, ktorá spolu s predčasne zosplatenou istinou vo výške 4.792,66 eur predstavuje, po zohľadnení preukázaných úhrad žalovaného, sumu vo výške 4.854,55 eur (61,89 + 4.792,66).

7.3 Súd opätovne uvádza, že je zarážajúce, že napriek úhradám žalovaného po predčasnom zosplatení úveru, realizovaným od 22.1.2014 do 21.3.2017 vrátane, v celkovej výške 485 eur, žalobca naďalej tvrdil aj v podaní doručenom súdu 9.6.2017, že dlh žalovaného na istine a úroku je stále v rovnakej výške, ako bol pred vyše tromi rokmi vyčíslený k 3.1.2014, až na sumu 45 eur, ktorú z úhrad žalovaného vo výške 485 eur, uhradených po zosplatení úveru, veriteľ žalovaného mal započítať na vyčíslený úrok a len v tejto časti zobrať žalobu späť. Nie je zrejmé, prečo sa zostávajúca suma úhrad žalovaného vo výške 440 eur (485 - 45) nepremietla zo strany žalobcu vo výške uplatnenej pohľadávky a žalobca do rozhodnutia súdu zobrať žalobu späť len v časti 45 eur.

8. Súd opätovne uvádza, že pokiaľ sa v úverovej zmluve žalovaného nespomínajú žiadne poplatky a ani podmienky, za ktorých by veriteľovi žalovaného vznikol na ne nárok, s poukazom na § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom k 27.6.2014 veriteľovi žalovaného nevznikol nárok na poplatky, na ktoré nedôvodne zúčtoval čiastkové platby žalovaného, aj v rozpore s § 566 ods. 2 OZ. Úverová zmluva žalovaného podľa textu nemá žiadne neoddeliteľné súčasti, preto súčasťou

úverovej zmluvy nie sú ani Všeobecné obchodné podmienky, ani Obchodné podmienky pre úver - dostupnápôžička, dostupnápôžička-šikovnárezerva, či Sadzovník poplatkov, ktorými by sa s poukazom na bod 2 čl. 2 predmetnej úverovej zmluvy mali riadiť právne vzťahy neupravené ZoÚ. Žalobca netvrdil a nepreukázal, že by Všeobecné obchodné podmienky, či Obchodné podmienky pre úver - dostupnápôžička, dostupnápôžička-šikovnárezerva, či Sadzovník poplatkov boli pred uzavretím zmluvy odovzdané žalovanému spotrebiteľovi, aby sa mohol s nimi oboznámiť.

V súvislosti s touto podmienkou súd poukazuje aj na rozsudok Súdneho dvora EÚ C- 42/15, ktorý v bodoch 29 - 34 odôvodnenia konštatuje, že 29 V tejto súvislosti je v prvom rade potrebné pripomenúť, že podľa článku 10 ods.1 prvého pododseku smernice 2008/48 sa zmluvy o úvere vypracujú písomne alebo na inom trvalom nosiči. 30 Uvedená smernica však žiadnym spôsobom neuvádza, že zmluvy o úvere, na ktoré sa vzťahuje toto ustanovenie, musia byť vyhotovené v jedinom dokumente. 31 Ako vyplýva z článku 10 ods.2 smernice 2008/48 v súlade s odôvodnením 31 tejto smernice, požiadavka zrozumiteľne a stručne uviesť v zmluve o úvere, vyhotovenej písomne alebo na inom trvalom nosiči, náležitosti uvedené týmto ustanovením je nevyhnutná na to, aby sa spotrebiteľ mohol oboznámiť so svojimi právami a povinnosťami. 32 Táto požiadavka prispieva k dosiahnutiu cieľa sledovaného smernicou 2008/48, ktorý spočíva v úplnej harmonizácii v niekoľkých kľúčových oblastiach spotrebiteľských úverov, ktorá sa považuje za potrebnú na to, aby sa všetkým spotrebiteľom v Únii zabezpečila vysoká a rovnocenná úroveň ochrany ich záujmov a aby sa uľahčil vznik riadne fungujúceho vnútorného trhu so spotrebiteľskými úvermi (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. apríla 2016, Radlinger a Radlingerová, C-377/14, EU:C:2016:283, bod 61). 33 Hoci vzhľadom na tento cieľ nemusia byť všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods.2 smernice 2008/48 nevyhnutne obsiahnuté v jedinom dokumente, je pritom potrebné poznamenať, že vzhľadom na odsek 1 tohto článku musia byť všetky náležitosti, ktoré vymenúva tento odsek 2, vyhotovené písomne alebo zachytené na inom trvalom nosiči a musia byť neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere. 34 Keďže všetky náležitosti upravené v článku 10 ods.2 smernice 2008/48 musia byť uvedené zrozumiteľne a stručne, ako v podstate uviedla generálna advokátka v bode 52 svojich návrhov, je nevyhnutné, aby zmluva o úvere obsahovala jednoznačné a presné odkazy na iné písomnosti alebo iné trvalé nosiče obsahujúce tieto náležitosti, ktoré boli skutočne odovzdané spotrebiteľovi pred uzavretím zmluvy, aby sa mohol skutočne oboznámiť so všetkými svojimi právami a povinnosťami.

Aj keby uvedené listiny tvorili neoddeliteľnú súčasť zmluvy, pre daný spor by to bolo bez významu. Tieto by neovplyvnili výšku pohľadávky žalobcu, najmä keď žalobca súdu ani nepredložil Sadzovník poplatkov spomínaný v bode 2 čl. 2 predmetnej úverovej zmluvy.

9. V ustanovení § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka je upravený začiatok doby, od ktorej je dlžník povinný platiť z poskytnutých peňažných prostriedkov úroky v dojednanej výške. V ustanovení § 503 Obchodného zákonníka je zákonom upravená splatnosť úrokov z poskytnutých (použitých) peňažných prostriedkov.

Podľa § 503 ods. 1 prvá a posledná veta Obchodného zákonníka Záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

10. Pokiaľ veriteľ žalovaného postupom podľa § 565 OZ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru k 3.1.2014, podľa názoru súdu s poukazom na § 503 ods. 1 prvá a posledná veta Obchodného zákonníka zostal nepreukázaným nárok žalobcu nielen na už žalovaným uhradený úrok vyčíslený do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (407,70 eur, resp. po čiastočnom zastavení konania vo výške 362,70 eur), ale ani na 19% úrok ročne zo sumy 4.932,45 eur od 4.1.2014 do zaplatenia v súvislosti so zmluvou č. 5323885513. Riadny úrok z úveru predstavuje odplatu pre veriteľa za užívanie istiny úveru dlžníkom po dohodnutú dobu - do konečnej splatnosti úveru. Využitím práva predčasného zosplatenia úveru zo strany veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka dochádza k zmene obsahu záväzku spotrebiteľa ako dlžníka, ktorý stráca výhodu splátok splatných do termínu konečnej splatnosti. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru čerpané peňažné prostriedky už dlžník nemá právo užívať po dobu pôvodne v úverovej zmluve dohodnutú - do konečnej splatnosti, ale dlžnú sumu čerpania musí dlžník vrátiť veriteľovi predčasne s úrokmi, ktoré sa jej týkajú, keďže splatnosť zvyšku čerpaných úverových prostriedkov a úroku, ktorý sa tohto zvyšku týka, nastala s poukazom na § 503 ods. 1 prvá a posledná veta Obchodného zákonníka ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru podľa § 565 OZ, v danom prípade

k 3.1.2014. Potom veriteľovi, s poukazom na § 503 ods. 1 posledná veta Obchodného zákonníka patria, spolu s dlžnou úverovou istinou dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov na základe úverovej zmluvy vyčíslené veriteľom ku dňu ich predčasnej splatnosti, teda vo výške vyčíslenej k 3.1.2014, kedy nastala ich splatnosť. Súd o tejto časti nároku žalobcu už právoplatne rozhodol, keď uplatnený nárok žalobcu na vyčíslenú dlžnú úverovú istinu a na dlžný úrok žalobcom vyčíslený ku dňu predčasnej splatnosti (k 3.1.2014), po zohľadnení platieb žalovaného realizovaných po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, považoval za dôvodný do výšky 4.854,55 eur a žalobcovi ho priznal vo vyhovujúcom výroku v poradí prvého rozsudku vo veci. Za omeškanie dlžníka s úhradou predčasne splatného úveru spolu s (predčasne) splatným úrokom veriteľovi vzniká (len) nárok na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 OZ.

Podľa názoru súdu, právnu úpravu z § 503 ods. 1 prvá a posledná veta Obchodného zákonníka nemožno vykladať tak, že veriteľovi dlžníka vzniká za dobu po predčasnom zosplatnení (dlžnej) sumy čerpaných úverových prostriedkov podľa § 565 OZ, ktoré má za následok aj splatnosť úroku, nárok na (ďalší) úrok, keďže citované zákonné ustanovenie jednoznačne upravuje moment splatnosti úrokov z dlžnej sumy čerpaných úverových prostriedkov. Z uvedeného vyplýva, že splatnosť úrokov súvisí so záväzkom (predčasne) vrátiť čerpané peňažné prostriedky a nie s momentom reálneho zaplatenia čerpaných peňažných prostriedkov, s výnimkou predpokladanou v § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka.

11. Názor konajúceho súdu o (ne)dôvodnosti nároku žalobcu na ďalší úrok z úveru po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru je v súlade s rozhodnutiami iných (a vyšších) súdov, napr. rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 25Co/355/2017 - 85 z 11.4.2018, č.k. 6Co/179/2017 - 71 z 13.12.2017, č.k. 25Co/307/2013-51 z 22.1.2014, č.k. 5Co/175/2013-146 z 30.4.2014, sp. zn. 9Co/255/2017 z 15.3.2018, sp. zn. 5Co/112/2018 z 27.3.2019, sp. zn. 5Co/68/2018 z 30.1.2019, sp. zn. 25Co/94/2018 z 20.3.2019, uznesenie sp. zn. 9Co/147/2018 zo 14.2.2019, ale aj rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1 Co 30/2012-145 z 30. 5. 2012 a v súvislosti s ním aj uznesenie Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 476/2012-14 z 18.9.2012, v ktorých bola právoplatne riešená otázka nároku veriteľa na úrok z úveru po splatnosti úveru.

Názor konajúceho súdu je zhodný s názorom zaujatým aj v odbornej právnickej literatúre - PAGÁČ, L. Komentár k § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka. In: Števec, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník II. § 451 ? 880. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2015 str. 2293 („Podľa ustálenej súdnej praxe dohodnuté úroky z poskytovaných peňažných prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úrok z omeškania. Takýto záver je logický, pretože z podstaty zmluvného úroku vyplýva, že je odplatom za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú veriteľovi do doby splatnosti. V opačnom prípade by na ťarchu účastníka dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z pôžičky, jednak úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Nie je rozhodujúce, či splatnosť pohľadávky nastane v dohodnutej dobe, alebo ak veriteľ využije právo požadovať celý dlh pre nesplnenie niektorej splátky na základe dohody podľa § 565 OZ. Po splatnosti pohľadávky možno požadovať len úroky z omeškania. Nemožno sa stotožniť s argumentáciou, podľa ktorej má veriteľ právo na zmluvné úroky aj počas doby, po ktorú je dlžník v omeškaní s vrátením pôžičky, pretože aj počas tejto doby veriteľ nemá možnosť so svojimi prostriedkami nakladať a dlžník by mal mať povinnosť kompenzovať veriteľa za celý čas, po ktorý istinu skutočne užíval až do jej faktického vrátenia veriteľovi. Sankciou za omeškanie dlžníka, motiváciou, čo najskôr pohľadávku zaplatiť, ale aj kompenzáciou veriteľa za nemožnosť používať istinu, sú od okamihu, ako sa dlžník dostane do omeškania, úroky z omeškania. Aj dohody, ktoré obsahujú právo veriteľa na zmluvné úroky za čas omeškania dlžníka, odporujú účelu zákona, a preto ich treba považovať za neprípustné.“).

12. Z dlžnej sumy prisúdenej istiny vo výške 4.854,55 eur vznikol žalobcovi od márneho uplynutia lehoty splatnosti určenej v oznámení žalobcu z 3.1.2014 (od 20.1.2014) aj nárok na žalobcom požadovaný 5% úrok z omeškania ročne až do zaplatenia, o ktorom už súd právoplatne rozhodol v poradí prvým rozsudkom vo veci. Keďže žalobca nepreukázal, že by dlh žalovaného na istine prevyšoval sumu vo výške 4.854,55 eur, súd opätovne zamietol žalobu aj v prevyšujúcej časti úroku z omeškania ako nedôvodnú.

13. S poukazom na uvedené súd opäť zamietol žalobu v časti prevyšujúcej sumu 4.854,55 eur ako aj v časti vyčísleného zmluvného úroku, v časti 19 % úroku ročne od 4.1.2014 do zaplatenia ako aj v prevyšujúcej časti úroku z omeškania.

14. V spore bol žalobca len čiastočne úspešný (91,75%), pričom neúspech žalobcu v časti istiny, v časti vyčísleného úroku, ale aj v časti 19 % úroku, či úroku z omeškania je úspechom žalovaného (8,25%), ktorý sa odrátava od úspechu žalobcu. S poukazom na § 262 ods. 1 CSP a § 396 ods. 3 CSP súd o náhrade trov celého (aj odvolacieho) konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP tak, že procesne úspešnejšiemu žalobcovi priznal 83,50% náhradu trov konania, keď v súlade s § 256 ods. 1 CSP súd zohľadnil skutočnosť, že čiastkovou úhradou po začatí konania žalovaný zaviniť čiastočné zastavenie konania.

15. Lehotu na plnenie súd žalovanému určil v súlade s § 232 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Komárno, Pohraničná č. 6, Komárno, na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.